

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Jus Canonicum Practice Explicatum, Seu Decisiones Casuum

Ad Singulos Decretalium Gregorii Papæ IX. Titulos, & ad consuetum
Referendi modum accommodatæ. Opus Novum

Complectens alteram Decretalium medietatem, videlicet nonaginta duos
Titulos, à Titulo XX. libri III. de Feudis usque ad finem

Pichler, Vitus

Ingolstadii, 1734

Quæstio II. An hoc vorum Amandi sit reservatum Pontifici, ita ut ab
inferiori dispensari vel commutari nequeat?

[urn:nbn:de:hbz:466:1-62204](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-62204)

fuga otij &c. superari adjuvante Dei gratia, quæ non deficit, & spe futuri præmij animante. Difficultas notabilis superveniens non tam se tenet ex parte rei promissæ, quam ex prava voventis inclinatione, vim sibi aliquam inferre non volentis. Denique hoc argumentum probaret, etiam Matrimonium non amplius ligare, si notabilis difficultas, prius non prævisa, superveniat; v. g. perpetua infirmitas aut impotentia conjugis, fuga vel pessima vita mariti &c. Item cessare votum Castitatis, à Religioso, vel à Subdiacono emissum, si postea gravissimis pulsantur tentationibus, quod nemo Catholicus dixerit.

Ad 4. quod rursus probaret nimum, nempe non obligare votum Castitatis à Religioso vel Subdiacono valde in Venerem propensio emissum, vel si graves tentationes superveniant; item Matrimo-

nij vinculum cessare propter difficultatem valde gravem supervenientem. Dein *N. Min.* vel *diff.* moraliter est impossibilis, si vovens nolit adhibere alia remedia naturalia, & supernaturalia, ad continentiam servandam proficua & necessaria. *C. Min.* si ea velit serio adhibere, sicuti ad id tenetur post votum, nisi impetret dispensationem. *N. Min.* Deus certò dabit gratias congruas, si sollicitè & constanter imploretur, si debite cautelæ adhibeantur &c. ita ut successu temporis observatio continentia non solum possibilis & facilis, sed etiam suavis & jucunda efficiatur. Experti sunt plures. Experiatur & Amandus. Verum is animò concidit, & dispensationem in suo voto anhelat.

Quare sit

✽ (o) ✽

QUÆSTIO II.

An hoc votum Amandi sit reservatum Pontifici, ita ut ab inferiori dispensari vel commutari nequeat?

Re-

Respondi breviter, non esse reservatum, ex hoc præcipue fundamento: nullum votum, de cuius valore habetur morale dubium, siue Juris siue facti, siue positivum siue negativum, censetur esse reservatum. Suar. 10. 2. de Relig. 17. de Votis l. 6. c. 26. n. 6. Sanch. Moya & alii communissime, eò quòd reservatio sit odiosa, consequenter restringenda ad vota, quæ sunt certa. Et ad quid serviat reservatio voti, si dubia sit & negari possit ejus existentia? Sed votum Amandi in his circumstantiis editum non est certum, sed dubii valoris, quia valorem negant graves DD. ex argumentis gravibus & verè probabilibus, ita ut probabilitas tam extrinseca quàm intrinseca hujus sententiæ, valorem negantis, negari non possit. *Confirmatur.* Peccata dubia non cadunt sub reservationem, ita ut inferior ab ijs absolvere nequeat: ergo nec vota dubia, seu dubij valoris, cadunt sub reservationem, ita ut inferior in ijs dispensare nequeat. Extendit se Responso hæc etiam ad votum castitatis certò validum ab initio, cujus tamen perseverantia redditur dubia propter supervenientes gravissimas tentationes priùs non prævisas, quia sententia, quæ hujusmodi votum simplex castitatis cessare, & non amplius obligare post mutatas tam notabiliter circumstantias docet, est pariter verè probabilis (quamvis ego non teneam) consequenter perseverantia

voti redditur dubia, & obligatio illius definit esse certa.

Sed penes quem est potestas dispensandi in hoc voto? 3. 1. penes Episcopum proprium voventis quoad utrumque forum, in & externum. c. 1. c. 7. de Voto. Extrav. 5. de pœnit. int. comm. 3. 2. pro foro interno etiam Religiosi Mendicantes, quibus sui Superiores hanc potestatem non restringunt, vi suorum privilegiorum ab Innoc. VIII. Eugen. IV. Martino V. Paulo III. Gregor. XIII. ipsis concessorum, vi quorum hi Regulares possunt dispensare aut commutare omnia vota, quæ potest Episcopus jure ordinario. Notandum tamen, quòd nec Episcopus, nec Religiosi Mendicantes, vel aliter privilegiati dispensare debeant simpliciter & sine adjecta commutatione in alia opera pia, saltem minora & faciliora, v. g. in unum vel alterum *Pater & ave* singulis diebus, & in unam simul vel alteram Confessionem singulis annis faciendam &c. partim quia Curia Romana id observat in suis dispensationibus, partim quia fortassis causa non est sufficiens ad meram dispensationem, qua tollitur votum absque substitutione alterius pij operis; & hinc, quò minor apparet causa dispensandi, eò majus substituatur aliud opus meritorium. Causa justa dispensandi vel commutandi in nostro casu ab omnibus agnoscitur esse periculum labendi in gravia & multa peccata incontinentiæ & sacrilegij. Ccc 2 TI.